

men sker med Tab, formodentlig efter den gamle, gode Læresætning; at det er Mængden, der skal gøre det. Hele denne socialdemokratiske Politik har imidlertid sin Bagside; det kan ikke undgaas, at de stærkt forøgede Krav om nye Pengemidler ogsaa rammer Partiets egne Vælgere, og derfor er man slet ikke ked af det, naar man kan komme til en indirekte Beskatning. Ved den Reform, som den højtærede Indenrigsminister i Fjor forelagde i det andet høje Ting, tilsigtede man saaledes i høj Grad at gøre Husejerne til Skatteopkrævere. Man lod ganske til at have glemt et andet stort Spørgsmaal, som netop det Parti, den højtærede Minister repræsenterer, har kæmpet saa drabeligt for gennem alle de nærmest foregaaende Aar, nemlig Boligspørgsmaalet; man syntes ikke at have lagt Mærke til, at man ved denne forøgede Beskatning af Ejendommene modvirkede det, man gennem alle disse Aar har arbejdet for, nemlig at holde Huslejen nede. Der er sagt, at ved at lægge Skat paa Grunden vilde man fremme Byggeriet, man vilde skabe billige Grund. Jeg tror, det er en Mistorstaelse, at man skaber billige Grunde ved at læsse større Skatter paa dem. Hvis det gælder om at skabe billige Grunde, ja, saa har man jo i mange Byer Midler i Hænde dertil, idet Kommunerne sidder inde med ret betydelige Arealer af Byggegrunde. Her i København ligger Kommunen f. Eks. inde med i den indre By 11 Mill. Kvadratmeter og i Yderkredsen af Byen 3 Mill. Kvadratmeter, altsaa $\frac{1}{7}$ af hele Byens Areal. Hvis man virkelig vilde skabe billige Grunde for at opmuntre dem, der bygger, vilde man jo kunne sælge disse Grunde til en noget rimeligere Pris end den, der for Tiden forlanges. Men at man ved at lægge flere Skatter paa Grundene skulde kunne skabe billigere Boliger, er jeg ikke i Stand til at se. Det, der har gjort Boligerne saa dyre i de senere Aar, er de uhyre Opførelsesomkostninger, og det raader man jo ikke Bod paa ved tillige at lægge flere Skatter paa.

Som jeg nævnte før, fremsatte den højtærede Indenrigsminister Forslaget om den kommunale Beskatning i Fortjor den 25. November 1924, og ifølge det Forslag, som den højtærede Indenrigsminister den Gang fremsatte, skulde jo alle de gamle Skatter blive staaende som Gammeltak paa nær $\frac{3}{10}$ af Arealskatten her i København, men saa vilde Kommunalbestyrelsen raade Bod herpaa ved at komme med en særlig Vandskat til Glæde for Grundejerne — som bekendt svares der ingen særlig Vand-

skat i København. Grundskylden skulde være Hovedbeskatningen, og kun naar Kommunalbestyrelsen bestemte det, skulde Ejendomsskylden kunne tages til Hjælp ved Siden af; men i de Kommuner, hvor Kommunalbestyrelsens Flertal er Grundskyld-interesseret, for at bruge et mildt Udtryk, der vilde Ejendomsskylden slet ikke blive taget i Anvendelse. Forslaget behandles hele Samlingen igennem i Folketinget. Det blev paa ny forelagt den 8. Oktober 1925, og først den 11. Februar 1926 saa det Forslag, som nu er oversendt til Lands-tinget, Dagens Lys. Man kan vist godt sige, at der har været meget besværlige Fødselsvanskeligheder for dette Forslag, endskønt de tvende Regeringspartier viste den overordentlige Imødekommen, kan man nok sige, overfor Venstre, at de nærmest forelagde Forslaget i Aar i den samme Skikkelse, som vilde være fremkommet, hvis Venstres Ændringsforslag i Fjor var blevet gennemført. Saaledes som Forslaget foreligger for dette høje Ting, har det jo 3 Fædre, de Radikale, Socialdemokraterne — ja, maaske Venstre dog vil fralægge sig Faderskabet, saa at Venstre kun bliver Fadder til Forslaget. De Følelser, hvormed Forslaget vedtages, er sikkert en hel Del forskellige indenfor de 3 Partier. For Socialdemokraternes Vedkommende tænker jeg, det vil være ganske utilfredsstillende i Retning af den Forøgelse af Kommunal-kassernes Indtægter, som man haabede paa som Frugten af Indenrigsministerens Forslag fra i Fjor. For de Radikale vil den Grundbeskatning, der her finder Sted, jo være meget langt fra det Ideal, som de kunde tænke sig, og for Venstres Vedkommende vil jeg antage, at det er med noget blandede Følelser, man ser paa dette Forslag, selv om man kan notere en Sejrvinding. Der er et gammelt Ordsprog, der siger, at den, som ler sidst, ler bedst. Jeg er bange for, at det ikke bliver Venstres Vælgere, der kommer til at le sidst ad dette Forslag.

Naar man ser sagligt paa Lovforslaget, maa man rette det Spørgsmaal: Hvorfor skal vi egentlig have denne Lov? Er der gode Grunde, der taler for at gøre denne Forandring? Sidste Gang vi gik til en stor Skattereform, var i 1903. Forud for 1903 havde vi et fast og rationelt Skattesystem, Hartkornet og Bygningsafgiften. Hartkornsskatten var baseret paa Bonitering af Jord, Bygningsafgiften paa en Opmaaling af Bygningernes Areal. Det var to af hinanden uafhængige Skattegrundlag. Bygningsafgiften blev den Gang kun anvendt til Statskat sammen med de gamle Hartkorns-